

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicae De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio II. An Emptione & Conductione acquiri Clericis jus decimarum
possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61677)

totum quàm ex parte. Sumitur ex *c. 7. de his, qua fiunt à Pralat. junct. c. 1. de arbitr.* & tradit communis. Duo tamen requiruntur. I. Consensus Superioris aliaque solemnitates ad alienationem rerum Ecclesie necessariorum: quia *quando aliquid prohibetur, prohibentur omnia, qua ex illo sequuntur. reg. 39. in 6.* At ex compromisso frequenter sequitur alienatio: est ergo prohibitum, nisi adhibeantur dictae solemnitates. II. Arbitri debent esse Clerici: laicus enim de spiritualibus, uti judicare, ita arbitrari nequit. *c. 8. de arbitr.* Possunt tamen cum consensu Superioris Ecclesiastici Clerico compromissario adjungi unus vel plures laici, juxta *c. 9. de arbitr.*

Assert. III. Jus Decimarum unius Ecclesie permutari potest cum jure decimarum alterius Ecclesie. Ita communis DD. patetque ex *c. 6. de rer. permut.* ubi permittitur permutatio Ecclesiarum & possessionum, & ita quidem, ut si possessiones unius minus valeant quàm alterius, defectus illarum pretio compensari possit, & ex *c. ult. eod.* ubi solum damnatur permutatio temporalis rei cum spirituali; non item spiritualis cum spirituali. Auctoritas tamen Episcopi interveniat necesse est. *c. Statuimus 2. de transact.* quia permutatio est species alienationis. *c. nulli de reb. Eccl. alien.*

QUESTIO II.

An Emptione & Conductione acquiri Clericis Jus Decimarum possit.

SUMMARIUM.

433. Jus decimandi emi non potest.
434. Emi potest utilitas perci-

piendorum fructuum.
435. Et conduceri.

433. **A**ssert. I. Jus decimarum formaliter acceptum, seu ut fundatum est in titulo spirituali, sive officio & obligatione ministrandi spiritualia, etiam ab Ecclesiastica persona emi vel conduceri nequit. Assertio certa est, patetque ex *tot.*

tit. de Simon. quia sic acceptum est spirituale; at spirituale pro temporali (quod fit in emptione & conductione) comparari non potest.

Assert. II. Jus decimarum materialiter acceptum & precisum à spirituali, sive quoad utilitatem

B b 2 per-

percipiendorum fructuum, emere & conducere Ecclesiastici possunt. Ita omnes cum S. Thoma 2, 2, q. 87. a. 3. in C. & sumitur ex c. ult. de rer. permut. & Clem. 1. de reb. Eccl. alien. in fine. Ratio patet, quia decimæ hoc modo sumptæ sunt res temporales: jus enim ipsum, vi cuius illæ principaliter debentur, semper manet penes Ecclesiam; fructus verò hujus juris est materialis & profanus.

435 Assert. III. Parochus decimas Ecclesiasticæ personæ liberè & absque solemnitate locare potest ad tempus breve; ad longum non nisi cum consensu Superioris aliisque solemnitatibus ad alienationem rerum Eccl. requisitis. Assertionis

pars I. patet ex c. 2. de locato, altera ex c. 3. Clem. 1. & Extrav. ambrosiana de reb. Eccl. alien. quæ ultimâ definitur, tempus breve hic esse, quod non est ultra triennium, quamvis jure civili tempus longum sit tantum decennium. Quod verò dicta solemnitas requiratur etiam tunc, quando locatio fit Ecclesiasticæ personæ, hinc patet, quia alienatio rerum Eccl. prohibita est etiam inter Ecclesias, Monasteria, Episcopos &c. ut benè observat Suar. c. 23. n. 9. Assertio procedit solùm de decimis imediatè ad Ecclesiâ pertinentibus; non verò de ijs, quæ sunt Parochi, ut patet ex dicendis n. 493.

QUÆSTIO III.

An Privilegio, Unione, aut Investitura, acquiri Clericis Jus Decimarum possit.

SUMMARIUM.

436. Ecclesia & Clerici acquirere Jus decimandi possunt Privilegio SS. Pontificis.

sic concedere alteri Ecclesia per unionem Beneficiorum, divisionem &c.

437. Non verò aliorum Prælatorum.

438. Potest tamen Episcopus ex iustitia causa Decimas unius Eccle-

439. Si Ecclesia unitur alteri, illi, cui fit unio, decima alterius unitæ pleno jure acquiruntur.

436 **A**sert. I. Ecclesijs & Clericis jus decimandi competere potest ex concessione SS. Pontificis. Patet ex c. 7. h. t. & c. 7. de his, quæ

sunt à Præl. ac à fortiori ex ijs, quæ infra dicemus de privilegio laicis concessio. Nam tanquam supremus jurium spiritualium dispensator,